"Het leven is accepteren
en accepteren is leven."

TOON DE BRUIN

weduwnaar van
Marie de Bruin-Peters

* Groesbeek, 12 april 1937
† Nijmegen, 5 november 2023

Ons pap groeide op in het liefdevolle gezin de Bruin met vier zussen en één broer.
Hij was altijd buiten waar hij toen hij wat ouder was zijn vader hielp op het land en met het vee. In zijn vrije tijd voetbalde hij bij de Treffers in het eerste en tweede elftal. In ieder vrij uurtje was hij op of langs het veld te vinden.

Zijn dienstperiode was een mooie tijd, hij vertelde er nog regelmatig over.
Eenmaal terug thuis trouwde hij met Marie Peters met wie hij bijna zestig jaar bijzonder gelukkig was. Ze droegen elkaar op handen.
Ze betrokken een woning met aardig wat grond aan de Dries waar zij altijd zijn blijven wonen. Toen ons pap voor zichzelf begon was ons mam zijn steun en toeverlaat.

Wij zijn zonen hebben veel van hem geleerd, onder andere hoe je niet moet klussen want als ons pap iets deed liep het altijd anders dan hij voor ogen had.
Zo vaak hoorden we hem dan na afloop zeggen "De volgende keer pakken we dat anders aan".
Ons pap was gek met dieren, achter in de tuin hield hij fazanten en allerlei andere vogels, er liepen geiten en schapen en er stonden een aantal kersenbomen.
Als de kersen rijp waren, waren de rapen dat ook want het plukken was altijd weer bijzonder.

Hij heeft genoten van de vakanties naar Oostenrijk, Duitsland of hier in Nederland.
Tijdens het carnaval dook hij een aantal dagen onder. Samen met een aantal buurtgenoten richtte hij carnavalsvereniging De laatbloeiers op, ze bouwden prachtige wagens en hadden veel plezier.
Hij hield nog steeds van voetbal kijken maar zat ook graag achter de computer, verder was hij de beste chauffeur van de wereld die altijd overal de weg wist!
We zien hem nog rijden in zijn geliefde Peugeot 504.

Vanaf het moment dat ons mam werd getroffen door MS heeft hij voor haar gezorgd.
Nadat zij een hersenbloeding kreeg verloor het leven veel van zijn glans. Toen zij dan ook nog eens overleed veranderde er veel.
Ons pap werd zwakker en zijn wereld werd alsmaar kleiner. Hoewel hij stoer volhield dat het hem goedging bleek de werkelijkheid anders. Hij was ongeneeslijk ziek en had niet eens meer de kans een behandeling te ondergaan.

Hartelijk dank voor alle goede zorgen, uw steun, troost en aandacht. Het heeft ons goed gedaan.

Sjaak en Liliana
Andrea
Michelle
Henk en Anita